

Adam David:

Zvukové symboly elektrického blues v raných nahrávkách Rolling Stones

Oponentský posudek bakalářské práce

Adam David se ve své bakalářské práci na pomezí hudební analýzy a hudební historie a teorie zabývá velmi specifickým hudebním žánrem a snaží identifikovat zvukové symboly (respektive *musical markers*) bluesové hudby a jejich další užívání. Na několika příkladech analytickou formou vysvětluje její teoretické principy a použití těchto kompozičních způsobů v raných skladbách světoznámé britské hudební skupiny.

Práce je rozdělena na dvě jasně oddělené části – část teoretickou a část praktickou. V podstatě je toto rozdělení irelevantní, protože v obou částech se autor věnuje jak historii, tak i teorii blues a analýze aspektů této hudby. Na práci je též vidět, že je odevzdávána poněkud spěšně. Od malých, ovšem nepřehlédnutelných chyb v překladech, kdy například v kontextu nedává smysl spojení „originální bluesmeni“ (kdy by se spíše hodilo „původní bluesmani“ z anglického „original bluesmen“), až po určité zmatky po formální stránce práce. Autor se například prvně věnuje raným nahrávkám Rolling Stones, poté odbíhá k původním afroamerickým bluesmenům a následně se opět vrací k prvnímu koncertu britské legendy, jen aby představil její playlist při jejím prvním koncertě. Tyto pasáže působí nesourodě a zmateně, k čemuž přidává i nestálost terminologie – někde jsou původní afroameričtí hudebníci označováni za „černochoy“, jinde za afroameričany. Podobně není v hudebně teoretické kapitole vysvětlen rozdíl mezi britským označením pro tón B a v našich končinách používaným označením H.

Z práce je jasné, že autor se o kytarovou hudbu zajímá a nejspíše je i aktivním hudebníkem. Dobře popisuje, co to je shuffle, bluesová forma, nechybí notový zápis, vyzná se v základní hudební teorii a teorii hry na elektrickou kytaru. Tato skutečnost se samozřejmě odráží na velice dobře zvládnutých kapitolách o kytarové technologii, nicméně veškeré další vhledy do technologie přenosu zvuku (například při nahrávání), jsou silně upozaděny právě kvůli kytarové specializaci. Autor sice dobře předává to, jak funguje vytváření výsledného zvuku při hře na elektrofonickou kytaru, ovšem bylo by nasnadě takto představit i další aspekty hudební technologie, ať již jde o záznam zvuku či vydávání nahrávek. Tento silně emický přístup prostupuje celou prací – autor se nijak neobtěžuje vysvětlovat termíny jako kytarové snímače, fuzzbox či kombo, které jsou pro čtenáře nezainteresované v rock'n'rollové hudbě a kytarové technice zcela neznámými pojmy. Zároveň též autor nezasazuje žádný ze zkoumaných aspektů bluesové hudby do širšího sociokulturního rámce.

Ačkoliv práce působí v různých místech nedotaženě a zmateně, je znát, že se autor v daném tématu vyzná. Předkládá znalost hudební teorie, kterou používá, jmen, které zmiňuje, a i znalost hudebního materiálu, který pro svou práci používá. Dobře popisuje aspekty původní bluesové hudby a dokáže je identifikovat i v bluesové vlně tzv. britské invaze.

I přesto, že práce má v důkladnosti a hloubce zpracování jisté rezervy, hodnotím ji jako velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

V Kolči dne 1. 9. 2021

Mgr. Oldřich Poděbradský